

www.TribunalMedico.com

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

Passeig Lluís Companys s/n
Barcelona
934866175

C.
Barcelona 08007 Barcelona

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA. (

CÉDULA DE NOTIFICACIÓN DE PROVIDENCIA DE VOTACIÓN Y FALLO Y DE SENTENCIA

En el rollo de Sala núm.: formado para resolver el recurso de suplicación interpuesto contra resolución dictada por el Juzgado Social 14 Barcelona en los autos Demandas núm. , la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, ha dictado, providencia de votación y fallo y con fecha 27/01/2015 la sentencia que por copia autorizada se acompaña a la presente.

Se le hace saber que tal resolución no es firme y que contra la misma puede interponerse Recurso de Casación para la Unificación de Doctrina con los requisitos y advertencias legales que constan en la sentencia que se notifica.

EL IMPORTE DE LA CONDENA EN COSTAS, ASÍ COMO DEL PRINCIPAL, DEBERÁ INGRESARSE UNA VEZ FIRME LA SENTENCIA, EN LA CUENTA DE CONSIGNACIONES DEL JUZGADO DE LO SOCIAL CORRESPONDIENTE.

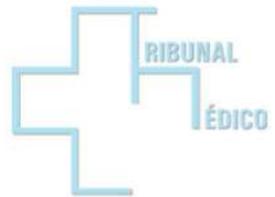
Y para que sirva de notificación en forma a la persona que se indica, libro la presente que firmo en Barcelona a dos de febrero de dos mil quince.

LA SECRETARIA JUDICIAL

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SECRETARÍA MERCEDES INIESTA GARCIA
SOLE

Recurso de suplicación:

Recurrente: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Recurrido: Tesorería General de la Seguridad Social

Reclamación: Invalidez grado

JUZGADO SOCIAL 14 BARCELONA

DILIGENCIA.- En Barcelona, a 21 de Enero 2015

La extiendo yo, la Secretario, para hacer constar que con esta fecha se devuelve por el Magistrado Ponente el presente procedimiento. Paso a dar cuenta al Ilmo. Sr. Presidente de la Sala. Doy fe.

PROVIDENCIA.-

ILMO. SR. D. JOSÉ DE QUINTANA PELLICER

ILMO. SR. D. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL

ILMO. SR. D. GREGORIO RUIZ RUIZ

En Barcelona, a 21 de Enero 2015

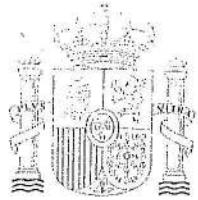
Dada cuenta; se señala para deliberación, votación y fallo en el presente procedimiento el próximo día veintidos de enero de dos mil quince.

Así lo acordó la Sala y firma el Ilmo. Presidente. Doy fe.

Ante mi.

DILIGENCIA.- Barcelona a la misma fecha. Seguidamente se cumple lo acordado.
Doy fe.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

F.S.

Recurs de Suplicació:

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG
IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS
IL·LMA. SRA. LIDIA CASTELL VALLDOSERA

Barcelona, 27 de gener de 2015

La Sala Social del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM.

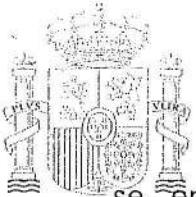
En el recurs de suplicació interposat per Instituto Nacional de la Seguridad Social a la sentència del Jutjat Social 14 Barcelona de data 20 de febrer de 2014 dictada en el procediment núm. en el qual s'ha recorregut contra la part

Tesorería General de la Seguridad Social, ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. Ascensió Solé Puig.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 19-2-13 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admésa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 20 de febrer de 2014, que contenia la decisió següent:

Que, estimando en parte la demanda interpuesta por Don contra el INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL Y TESORERIA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, debo declarar que el actor

se encuentra, en situación de incapacidad permanente total, derivada de enfermedad común, con derecho al percibo de una pensión mensual equivalente al 55 por 100, de la base reguladora de 1.574,44 €, sin perjuicio de ulteriores incrementos y mejoras, y con efectos económicos desde el 31 de octubre de 2012 condenado al INSS a su reconocimiento y abono.

Segon. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

PRIMERO.- El actor, Don [REDACTED] nacido el 18 de marzo de 1.968 (folio 32 reverso), se encontraba afiliado y en situación asimilada al alta en el Régimen General de la Seguridad Social como consecuencia de su actividad como técnico de ensayos eléctricos en empresa dedicada a instalaciones eléctricas de todas clases (folios 87 y 88).

SEGUNDO.- El demandante solicitó ser declarado en situación de incapacidad permanente el 25 de septiembre de 2012 (folios 31 y 32) y fue reconocido por el ICAM en fecha 31 de octubre de 2.012 (folio 44 reverso y 45) y por resolución de la Dirección Provincial del INSS, fechada el 20 de noviembre de 2.012, se resolvió no declarar a la solicitante en ningún grado de incapacidad permanente derivado de enfermedad común (folios 12 y 39 que se dan por reproducidos).

TERCERO.- Interpuesta reclamación previa en fecha 18 de diciembre de 2012 (folios 9, 10 46 y 47), fue desestimada por resolución de 21 de octubre de 2.012 (resolución folios 8 y 45 reverso que se dan por reproducidos)

CUARTO.- La base reguladora de la prestación solicitada asciende a 1.574,44 € (acto de juicio, estadillo folios 16 y 40)

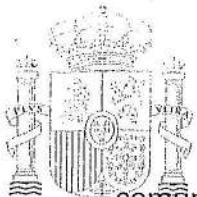
QUINTO.- El actor padece dismorfogénesis lumbosacra con discopatía L4-L5 con clínica de lumbociatalgia sin signos clínicos de afectación radicular; sacroileitis crónica bilateral mas lesión osteogénica residual post fractura del ala iliaca izquierda con clínica de coxalgia; dismetría de 1 1/2 cm.; artropatía acromioclavicular izquierda con clínica de omalgia con leve limitación funcional.

En la actualidad el actor médicalemente se encuentra limitado para actividades que requieran esfuerzos físicos importantes, deambulación muy prolongada o adoptar posturas forzadas con las extremidades inferiores (informe médico forense folio 101 a 103, informe folio 90).

Tercer. Contra aquesta sentència la part codemandada INSS va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

Primer. L'objecte del recurs del demandant contra la Sentència que desestima reconèixer la situació d'incapacitat permanent absoluta o total derivada de malaltia

comuna, és per examinar les infraccions de normes substantives o de la jurisprudència en empara en l'article 193, c) de la Llei 36/2011 Reguladora de La Jurisdicció Social de 10 d'octubre (BOE 11 d'octubre).

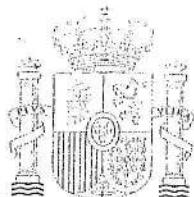
La part demandant presenta escrit d'impugnació oposant-se als motius amb els arguments que hi consten. Aporta còpia de document presentat en el seu ram de prova documental en l'acte del judici, sobre la descripció del lloc de treball que efectua la ocupadora de data 24 de gener de 2011, o sigui, anterior al moment del judici.

Aquest document s'ha d'entendre sense efectes jurídics ni judicials, tota vegada que ja consta aportat i que únicament té per finalitat recordar el seu contingut. No s'admet perquè no reuneix els requisits de l'article núm. 235 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Segon. El ens recurrent denuncia la infracció de l'article 137. 4 de la Llei General de la Seguretat Social, que regula el concepte de la incapacitat permanent total reconeguda per la instància.

De forma escarida, manté que el cinquè fet provat recull les limitacions que aprecia el informe del metge forense. Nega que la professió del demandant presenti les exigències de postures forçades de les extremitats inferiors o deambulacions molt prolongades, o esforços físics, ja que com a tècnic no té la capacitat per a efectuar treball físic.

L'article 136 de la vigent Llei General de la Seguretat Social estableix que per a declarar la existència d'una incapacitat permanent ha de concórrer l'existència de lesions psíquiques o físiques que per elles mateixes comportin determinades limitacions funcionals a qui les pateix, en relació amb el treball per compte d'altre que ha de dur a terme, en connexió amb l'article 137 i la Disposició Transitòria 5ena: bis de la Llei General de la Seguretat social, que estableix els diferents graus d'incapacitat. La doctrina de la Sala del Social del Tribunal Suprem (SSTS. de 23 i 27 de febrer i de 14 de juny de 1990, de 10 i 6 de gener de 1991 per totes), manté que la qualificació d'incapacitat permanent total i absoluta, suposa respectivament la impossibilitat d'executar les fonamentals tasques de la professió habitual o la impossibilitat d'exercir cap activitat laboral, i entén que, tot i que funcionalment pugui dur-la a terme, ha d'existir limitació per a la seva realització en les mateixes condicions de rendibilitat que qualsevol altre treballador en el mateix lloc de treball, ja que el treball assalariat comporta no solament la possibilitat d'efectuar qualsevol tasca, sinó la de dur-la a terme amb un mínim de professionalitat, rendiment i eficàcia, en règim de dependència d'un empresari durant la jornada laboral, amb subjecció a l'horari i les demés exigències que comporta la integració en l'àmbit organitzatiu d'una empresa, dintre de l'ordre preestablert i en interrelació amb les tasques dels altres treballadors, atès que no es pot pensar que dintre del camp ampli de les relacions laborals n'existeixi alguna que no exigeixi aquests mínims de dedicació, diligència i atenció indispensables també en l'ofici més simple i en l'última de les categories professionals a no ser que es produueixi un vertader afany de sacrifici per part del treballador i un grau intens de tolerància per part de l'empresari, ja que en cas de no ser coincidents, no es poden considerar relacions normals laborals les que pateixin d'aquestes carències, atès que és inquestionable que la persona treballadora ha d'ofereir uns rendiments socialment acceptables.

Referent a les lesions que presenta el recurrent demandant per a ser creditor de la incapacitat total reconeguda que combat el Ens recurrent, el cinquè fet provat no atacat estableix un conjunt de limitacions funcionals físiques com la dismorfogènesi lumbosacra amb discopatia L4-L5 amb clínica de lumbociatalgia sense signes clínics d'afectació radicular; sacro ileïtis crònica bilateral mes lesió ossigènica residual post fractura de l'ala il·líaca esquerra amb clínica de coxàlgia; dismetria de 1cm. i mig; artropatia acromio clavicular esquerra amb clínic d'omàlgia amb lleu limitació funcional. Limitat per a activitats que requereixin esforços físics importants, deambulació molt prolongada o adoptar postures forçades amb les extremitats inferiors, segons el dictamen del metge forense.

La valoració i conclusió de la sentència de la instància és que la professió habitual del demandant exigeix moviments forçats per entrar i sortir dels espais d'assajaments elèctrics en immobles i obres, així com moviments dorso lumbars per inclinació i per tensionar zona de les espatlles quan es col·loquen elements, sent la deambulació i bipedestació constants en la jornada laboral.

En conseqüència, desestimem aquest objecte del recurs perquè concorren les condicions exigides per l'article 137. 4 de la Llei General de la Seguretat Social (RD. Legislatiu 1/1994), devant confirmar la sentència de la instància.

Atesos els fonaments de dret precedents

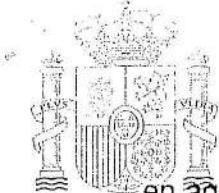
D E C I D I M:

Desestimar el Recurs de Suplicació interposat pel Institut Nacional de la Seguretat Social contra la Sentència de 20 de febrer de 2014 dictada pel Jutjat Social núm. 14 de Barcelona en el procediment núm. que confirmem.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedrà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processual laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER , en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, nº 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs

en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

